

## Būkite kaip vaikai

**Pagrindinė eilutė:** „Iš tiesų sakau jums: kas nepriima Dievo karalystės kaip mažas vaikas, tas į ją neįeis.“  
**Morkaus 10:15**

**Išrinkti Šventojo Rašto fragmentai:**  
**Morkaus 10:13-16**

Atrodo labai neįprasta, kad Jėzaus mokiniai barė tuos, kurie prašė Mokytojo palaiminimo mažiesiems vaikams. Galbūt jų reakciją paskatino ilga mokymo diena, konfliktas su fariziejais ar jautri diskusija apie skyrybas. Galbūt jie bandė apsaugoti mažuosius nuo tokios suaugusiems skirtos temos. Galbūt jie buvo pasinėrę į savo būsimus vaidmenis karalystėje. Kas sėdės Jėzaus dešinėje, o kas – kairėje? Tai nebuvo laikas, kai reikėjo nukreipti dėmesį nuo mažų vaikų. Priešingai, Jėzus buvo nepatenkintas tuo, kuria kryptimi ėjo jo mokiniai. Jie praleido esminį dalyką apie karalystę ir jos hierarchiją.

Nepatenkintas Jėzus įsakė: „Leiskite vaikams ateiti pas mane ir nedrauskitė jiems, nes tokių yra Dievo karalystė. Tikrai sakau jums: kas nepriima Dievo karalystės kaip vaikas, tas į ją jokių būdu neįeis. Ir Jis paėmė juos į rankas, uždėjo ant jų rankas ir palaimino juos.“ (Morkaus 10:14-16). Ką Jėzus turėjo omenyje sakydamas: „Tokie yra Dievo karalystė“, kuri įkūnijama mažuose vaikuose?

Jie buvo pakankamai maži, kad Jėzus galėtų juos paimti į rankas. Jėzus patyrė kažką panašaus, kai buvo dar visai jaunas. „Žiūrėkite, Jeruzalėje gyveno

vyras, vardu Simeonas, ir šis vyras buvo teišus bei pamaldus, laukdamas Izraelio paguodos, ir Šventoji Dvasia buvo ant jo. Ir Šventoji Dvasia jam buvo apreiškusi, kad jis nematys mirties, kol pamatys Viešpaties Kristų. Taigi, vedamas Dvasios, jis atėjo į šventyklą. Kai tėvai atnešė Kūdikį Jėzų, kad atliktų su Juo, kaip numatyta įstatyme, jis paėmė Jį į rankas, palaimino Dievą ir tarė: „Viešpatie, dabar Tu leidi savo tarnui ramiai išeiti, kaip Tu pažadėjai; nes mano akys pamatė Tavo išgelbėjimą, kurį Tu paruošei visų tautų akivaizdoje, šviesą, kuri atneš apreiškimą pagonims, ir Tavo tautos Izraelio šlovę.“ Luko 2:25–32

Tokie mažyliai, kuriuos palaimino Jėzus, turėjo širdies ir minčių nekaltumą. Neturėdami cinizmo, prietarų, rasizmo, nacionalizmo, godumo, neapykantos ir kitų puolusio žmogaus trūkumų, jie įkūnijo širdies tyrumą, meilę ir pasitikėjimą, kurie vyraus Dievo karalystėje.

Izaijo vizija apie taikią karalystę rodo aktyvų „vaikiškų“ širdžių vaidmenį. „Vilkas gyvens su ėriuku, leopardas gulsis su ožiuku, veršelis, jaunas liūtas ir riebus jautis bus kartu; ir mažas vaikas juos ves. Karvė ir lokys ganysis; jų jaunikliai gulsis kartu; ir liūtas ės šiaudus kaip jautis. Žindomas kūdikis žais prie kobros urvo, o atjunkyto vaiko ranka įlīs į gyvatės lizdą. Jie nepadarys žalos ir nesunaikins visoje mano šventojoje kalnoje, nes žemė bus pilna Viešpaties pažinimo, kaip vandenys dengi a jūrą“ (Izaijas 11:6–9). Būkite „kaip mažas vaikas“, nes tokių yra Dievo karalystė.